

UCHWAŁA Nr XXX/557/09**Rady Gminy Raszyn****z dnia 5 marca 2009r.**

w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu pisma z dnia 12.01.2004r. (poz. 391) wniesionego przez ówczesnego właściciela działek nr ew. 174/1 i 174/2 położonych we wsi Puchały – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ZTA TRAPEZ sp. z o.o., zakwalifikowanego jako zarzut do projektu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały” w Gminie Raszyn, dotyczący: 1/ zaprojektowania dojazdu do nieruchomości przy ul. Żwirowej 65 drogą lokalną równoległą do planowanej trasy ekspresowej w celu umożliwienia dojazdu do ul. Sokołowskiej, 2/ sprzeciwu wobec określenia nieprzekraczalnej linii zabudowy na działce 174/2 (obecnie 174/6), 3/ poszerzenia drogi nr ew. 174/1 (obecnie 174/8) łączącej gminne ujęcie wody z ul. Żwirową z 4m do 5m z części działki nr ew. 174/2 (obecnie 174/6), **odrzuca się w części złożony zarzut.**

2. **Zarzut odrzuca się w części** dotyczącej: pkt 1/.

.§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne przyjęto zgodnie z załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Uchwała podlega doręczeniu „TENEX” Sp. z o.o. – następcy prawnemu wnoszącego zarzut.
2. Uchwałę niniejszą następcą prawnym wnoszącego zarzut może zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Rady Gminy Raszyn.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY



Tomasz Szwed

Załącznik nr 1 do uchwały Nr XXX/557/09 Rady Gminy Raszyn z dnia 5 marca 2009r. w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały”*.

Przy sporządzaniu niniejszego projektu planu w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - *“do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...) w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe”*, stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Artykuły 23 i 24 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zawierają dwa rodzaje środków służących do kwestionowania ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyłożonym do publicznego wglądu. Pierwszym z nich jest protest, przysługujący każdemu, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie (art. 23 ust. 1). Uchwała o uwzględnieniu lub odrzuceniu protestu nie musi spełniać szczególnych warunków formalnych i przepisy nie wprowadzają warunku jej doręczenia wnoszącemu protest. Drugim środkiem jest zarzut, który może wnieść jedynie podmiot szczególnie legitymowany: ten, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przez ustalenia projektu planu (art. 24 ust. 1).

Zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 21.12.1998r. sygn. akt IV SA 1024/98 (LEX nr 43690): *„W postępowaniu kwestionującym w formie zarzutu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podmiotowość uczestnika tego postępowania jest kształtowana inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, obejmując nie tylko istnienie interesu prawnego lub uprawnienia, ale także naruszenie tego interesu lub uprawnienia. Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności zarzutu i otwiera drogę do jego merytorycznej oceny. Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszącego zarzut i w zależności od tego zarzut może być uwzględniony albo odrzucony. Obowiązek uwzględnienia zarzutu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia zarzucającego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego). Obowiązku takiego rada gminy nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienia wnoszącego zarzut, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie - z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym - władztwa planistycznego, w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy.”*.

W piśmie z dnia 12.01.2004r. (poz. 391), złożonym w terminie zgodnym z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, ówczesny właściciel działek nr ew. 174/1 i 174/2 położonych we wsi Puchały – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ZTA TRAPEZ sp. z o.o., podniósł: 1/ zaprojektowanie dojazdu do nieruchomości przy ul. Żwirowej 65 drogą lokalną równoległą do planowanej trasy ekspresowej w celu umożliwienia dojazdu do ul. Sokołowskiej, 2/ sprzeciw wobec określenia nieprzekraczalnej linii zabudowy na działce 174/2 (obecnie 174/6), 3/ poszerzenie działki drogowej nr ew. 174/1 (obecnie 174/8) łączącej gminne ujęcie wody z ul. Żwirową z 4m do 5m z części działki nr ew. 174/2 (obecnie 174/6).

Według ewidencji gruntów tytuł własności do działek 174/1 i 174/2 w dacie składania zarzutu posiadało Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ZTA TRAPEZ Sp. z o.o., którego następcą prawnym jest TENEX Sp. z o.o.

W przedmiotowej sprawie zakwestionowane ustalenia planu naruszają interes prawny właściciela ww. działek położonych na terenie objętym niniejszym projektem planu. Konsekwencją uchwalenia planu według kwestionowanego projektu będzie zatem określony ustaleniami planu sposób wykonania prawa własności co do ww. działek położonych we wsi Puchały.

W świetle powyższego niewątpliwie projekt planu narusza interes prawny skarżącej Spółki.

Okoliczność ta wskazuje, że Spółka była legitymowana do wniesienia zarzutu w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Fakt ten jednak, nie oznacza konieczności uwzględnienia zgłoszonych w tym zakresie zarzutów, a jedynie stwarza legitymację do ich wniesienia.

Zarzut w pkt 2/ i w pkt 3/ został uwzględniony przez Wójta Gminy Raszyn.

Ad pkt 1/

Odnosząc się do zarzutu w pkt 1/ dotyczącym zaprojektowania dojazdu do nieruchomości przy ul. Żwirowej 65 drogą lokalną równoległą do planowanej trasy ekspresowej w celu umożliwienia dojazdu do ul. Sokołowskiej, wskazać należy co następuje:

Przez teren Gminy Raszyn objęty przedmiotowym projektem planu przebiegać będzie droga ekspresowa S8 na odcinku Salomea-Wolica, której realizacja nastąpi na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 721 z późn. zm.), w oparciu o wydaną przez Wojewodę Mazowieckiego decyzję Nr 340/06 z dnia 03.03.2006r. o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji: budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku Salomea-Wolica wraz z powiązaniem z drogą krajową nr 7 i z przebudową infrastruktury technicznej – część I – odcinek zlokalizowany poza granicami m. st. Warszawy.

Zgodnie z art. 11i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.): „*W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.*”

Z powyższego przepisu prawa wynika, że proces realizacji ww. drogi następuje niezależnie od projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zaskarżony projekt planu nie rozstrzyga bowiem o przebiegu i szczegółowych rozwiązaniach projektowych ww. drogi ekspresowej S8.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym: „*W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się postanowienia przepisów szczególnych odnoszące się do obszaru objętego planem i przedmiotu jego ustaleń.*”

Wyłożony projekt planu będzie wymagał po rozpatrzeniu wniesionych zarzutów stosownej korekty w zakresie rejestracji faktycznego przebiegu drogi ekspresowej S8, wynikającego z ww. decyzji Nr 340/06, w tym podnoszonego w pkt 1 ww. zarzutu powiązania z ul. Sokołowską.

Rada Gminy Raszyn nie jest uprawniona do oceny aktów administracyjnych wydanych przez inne organy w ramach ich kompetencji i w toku odrębnych postępowań. Oznacza to, że w niniejszym postępowaniu planistycznym brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do oceny zarzutów odnoszących się wyłącznie do lokalizacji drogi ekspresowej S8 i związanych z tym rozwiązań projektowych.

Stosownie do art. 12 obowiązującego w dacie wydania decyzji Nr 340/06 ww. ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych:

„1. *Decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi zatwierdza się projekt podziału nieruchomości.*

2. *Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi stanowią linie podziału nieruchomości.*

3. *Decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.*

4. *Nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren, o których mowa w ust. 2, stają się z mocy prawa:*

1) *własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych,*

2) *własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych*

- z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stała się ostateczna, za odszkodowaniem ustalonym w odrębnej decyzji, o której mowa w art. 18 i 18a, odpowiednio przez wojewodę albo starostę.”

W wyniku ww. decyzji Nr 340/06 wskazane w zarzucie z dnia 13.01.2004r. (poz. 391) działki uległy stosownym podziałom (tłustym drukiem działki przeznaczone pod inwestycję): 174/1 (174/7, 174/8), 174/2 (174/5, 174/6).

Zatem kwestionowany projekt planu nie narusza własności skarżącej Spółki w powyższym zakresie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego należy do szczególnej kategorii aktów normatywnych, tj. aktów zawierających normy planowe. Normy planowe określają cele, które powinny być osiągnięte nie przesadzając środków, które mogą być zastosowane dla osiągnięcia danego celu. Plan zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do ingerencji w prawo własności, dotyczyć to może jednak sposobu wykonywania prawa, a nie samego prawa.

Jeżeli Rada przystąpiła do prac nad kwestionowanym planem w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego, a zatem w zgodzie z obowiązującym prawem, to nie można jej skutecznie zarzucić, iż naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącej Spółki dokonało się z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego), a dopiero takie naruszenie uprawnień skarżącej Spółki skutkowałoby - w myśl wcześniejszych wywodów - nieważnością uchwały o odrzuceniu zarzutów.

Jak wyżej wskazano ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Plan miejscowy zgodnie z tym przepisem nie rozstrzyga o prawie własności, a tylko o sposobie jej wykonywania.


Zestawienie tego przepisu z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, że gmina działając w ramach swoich uprawnień planistycznych ma prawo ustalenia przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania terenu, określając sposób wykonywania prawa własności.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza stosunków własnościowych czy też posiadania. Określa jedynie - jak to już wcześniej stwierdzono - przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu. Tak też stało się w przypadku niniejszego projektu planu, który po uchwaleniu i wejściu w życie nie naruszy istniejącego stanu rzeczy. Uchwalenie planu miejscowego nie pozbawi prawa własności ani też możliwości dochodzenia roszczeń związanych z danym prawem własności.

Również przepis art. 140 kc przewiduje korzystanie z rzeczy, a więc i nieruchomości w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego.

Wobec powyższego zarzut z dnia 13.01.2004r. (poz. 391) odrzucono w pkt 1/.

PRZEWODNICZĄCY RADY


Irena Szwed